

det besynderligt af den Grund, at 2 Medlemmer af Afviklingsudvalget, tilhørende det konservative Folkeparti, sammen med 4 Medlemmer, hørende til Socialdemokratiet og det radikale Venstre, har indstillet til den højtærede Indenrigsminister, at det var paakrævet, at der blev fastsat Maksimalpris. Det er noget ejendommeligt, at et Parti i den Grad, som her sker, vender sig imod sine egne Repræsentanter og deres motiverede Indstilling om en Sag af denne Beskaffenhed. — Det er desuden mærkeligt af den Grund, at vi siden Begyndelsen af 1917 har haft Maksimalpriser paa Tørv. Disse Priser blev fastsat den Gang, fordi det var overordentlig vanskeligt at skaffe Brændsel til Landet, og fordi vi allerede paa det Tidspunkt sporede en stærk Tendens hos Folk til at benytte sig af Situationen til at opskruer Priserne. Rigsdagen fastsatte ikke Maksimalpriserne under Forhandlingen om Brændselsloven. Spørgsmaalet blev overladt til den højtærede Indenrigsminister, men det var Forudsætningen, at der skulde fastsættes Maksimalpriser. Det skete ogsaa, og de har med nogen Revision været gældende til dette Øjeblik.

Hvad bevirker da, at man ikke længere vil have nogen Maksimalpris paa Tørv? Har de indhøstede Erfaringer vist, at en saadan er skadelig? Jeg hørte nok, at det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) talte stærkt om, hvad der var hans Overbevisning, men mod denne Overbevisning taler alle de Erfaringer, der er gjorte siden Maksimalprisens Indførelse. Det ærede Medlem fremsatte en Række Paastande og kom med en Række Udtalelser, der ikke var andet end Fraser, og som ikke beviste noget som helst. Han havde den Overbevisning, at Ophævelsen af Maksimalpriser kunde tjene til, at vi kunde faa en større Produktion. Der er selvfølgelig ikke noget at sige til, at det ærede Medlem har den Tro, men det beviser intet som helst, og han beviste heller ikke, at Maksimalpriser under nogen Form havde hemmet nogen Produktion her i Landet. Det var ikke andet end Talemaader.

Brændselssituationen er i Øjeblikket en saadan, at vi ikke paa noget Tidspunkt under Krigen har haft saa store Vanskeligheder at kæmpe med, som vi har nu. Der findes efter sagkyndig Bedømmelse ikke Brændsel til det normale Forbrug her i Landet til mere end een Maaned, og med de beskedne Udsigter, der er til Tilførsler, maa man være i allerhøjeste Grad agtpaa-givende og ikke indlade sig paa Eksperi-

menter. Det er ogsaa erkendt af Folk, der i høj Grad har Brug for Brændsel. Thi det er kun to Dage siden, at Industriraadet ved en fyldig Repræsentation og efter en Vedtagelse i Industriraadet havde Foretræde for Rigsdagens Afviklingsudvalg og enstemmigt der præciserede, at man ikke paa nogen Maade kunde tilraade, men tværtimod maatte fraraade, at Maksimalpriserne blev hævet. Man tilraadte Afviklingsudvalget at arbejde for, at vi fremdeles beholdt Maksimalpriser, samtidig med at man erkendte, at man principielt ved flere Lejligheder havde udtalt sig mod disse og hellere end gerne saa, at de kunde blive ophævet, saaledes at man igen kunde komme ind i normale Forhold. Det er ret og rimeligt set fra Industriens Synspunkt, og vi kan vel egentlig alle være enige om, at det vilde være overmaade heldigt, om vi kunde undvære disse rigoristiske Foranstaltninger, som nu og da træffes, og som der er Tale om i dette Tilfælde. Men Industrien turde ikke tilraade, at Maksimalpriserne blev hævet, og henvendte sig udtrykkelig til Rigsdagen med Anmodning om, at de fremdeles maatte blive gældende.

Jeg tvivler ikke om, at det er ganske umuligt her at finde nogen Ørenlyd hos Venstre og det konservative Folkeparti for de Betragtninger, som jeg her gør gældende. Men jeg vil paa den anden Side ikke undlade overfor Offentligheden at fastslaa de virkelige Forhold, saa faar vi at se, hvem der derefter skal tage Ansvar for det, der nu finder Sted. Jeg vil oprigtig haabe, at jeg maa faa Uret i den Opfattelse, jeg har af Situationen; jeg vil oprigtig haabe, at det danske Folk ikke skal komme til at lide for det, man her er i Færd med at gøre. Men jeg kan paa den anden Side, saaledes som alt tegner sig for mig, ikke undlade at raabe et Varsko; thi det, man her foretager sig, er i Virkeligheden noget, der kan medføre den største Fare for store Dele af den danske Befolkning.

Hvis Maksimalpriserne nu ophæves, mister vi faktisk al Kontrol med det indenlandske Brændsel, vi mister al Kontrol med Fordelingen. Industrien havde planlagt en rationel Fordeling af forhaanden-værende Brændselmateriale, baade udenlandsk og indenlandsk, og jeg gad egentlig vide, hvorledes man vedblivende vil kunne holde de forskellige Virksomheder i Gang med de knappe Brændselsmængder, her er, hvis man ikke kan fordele dem paa en tilfredsstillende Maade. Og man kan ikke foretage nogen rationel Fordeling af det indenlandske Brændsel, naar der ikke er fastsat